

ПАРАФІЯЛЬНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

Свято святих Михаїла, Гавриїла і Рафаїла, архангелів

**Святий Кіран,
католик**

Церква в
Кемпбелтауні та
Айлі

*Ceann Loch Chille
Chiarain*

27 вересня 2026
року

26-та неділя за звичайним часом

Святого Кірана, Кемпбелтаун, Кінтайр

26-й тиждень звичайного часу

Вівторок: Свята Меса, 18:00

Середа: Поклоніння та молитва в середині ранку, 9:30; **Свята меса, 10:00**

П'ятниця: Ранкова молитва, 9:50; **Свята меса, 10:00**

Кава та обговорення в Chapel House, 10:30

Наступних вихідних:

Субота, 3 жовтня, Меса на бдіння, 18:00

Неділя, 4 жовтня, 27 жовтня, неділя за звичайним часом, Свята Меса, 10:00

Таїнство примирення: субота з 17:30 до 17:50 або будь-коли за запитом.

Єпископальна церква Святого Колумби, Брідженд, острів Айла

4 жовтня: Свята Меса, 16:00

Відповідь на псалом

Пам'ятай своє співчуття, о Господи.

Євангельське прославлення

Алілуя, алілуя.

*Мої вівці чують мій голос, каже Господь,
і я їх знаю, і вони йдуть за мною.*

Алілуя.

Антифон причастя

*Пам'ятай слово своє слугі своєму, о Господи,
яким ти дав мені надію.*

Це моя втіха, коли мене опускають.

Візьми п'ять хвилин

Витрачайте лише п'ять хвилин на день, і ваша віра буде глибшою та зростатиме – день за днем.

ПОНЕДІЛОК: НЕОБОВ'ЯЗКОВИЙ МЕМОРІАЛ СВЯТОГО ВАЦЛАВА, МУЧЕНИКА

28 ВЕРЕСНЯ 2026

Святий за жорстокий сезон

Ми живемо в часи насильства, і навіть швидкий погляд на заголовки чи вечірні новини швидко підтвердить. Час від часу цього достатньо, щоб хотіти замкнути двері і накрити ковдру на голову! Але ми повинні робити більше, і «Добрий король» Вацлав може надихнутися. Він невтомно працював заради політичної та соціальної гармонії, і хоча зрештою віддав своє життя за цю справу, не випадково ми пам'ятаємо і вшановуємо Вацлава через тисячу років, тоді як ті, хто забрав його життя, давно забуті. Вірте, що насильство у світі не зможе перевершити добро, яке ви робите заради миру.

Сьогоднішні читання: Йов 1:6-22; Луки 9:46-50. *"Благословенне ім'я Господнє!"*

ВІВТОРОК: СВЯТО СВЯТИХ МИХАЇЛА, ГАВРИЇЛА І РАФАЇЛА, АРХАНГЕЛІВ

29 ВЕРЕСНЯ 2026

У тебе є друзі на високих посадах

Михаїл, Гавриїл і Рафаїл, архангели, є чудовими прикладами того, як слідувати за Ісусом. Михаїл, «той, хто схожий на Бога», є захисником і навчає нас залишатися близькими до істини і подалі від гріха. Гавриїл, «той, хто є силою Божою», є посланцем Господа і втілює нашу здатність знаходити керівництво в Богові та своє покликання в житті. Нарешті, Рафаїл «є зцілювальною силою Божою» і допомагає нам зцілювати тіло, розум і дух і знаходити радість у своєму житті. Моліться цим небесним помічникам сьогодні!

Сьогоднішні читання: Данило 7:9-10, 13-14; Івана 1:47-51. *«Отже, радійте, небеса, і ті, хто живе в них.»*

СЕРЕДА: МЕМОРІАЛ СВЯТОГО ЄРОНІМА, СВЯЩЕНИКА, ЛІКАРЯ

30 ВЕРЕСНЯ 2026

Слово таке глибоке

«Незнання Писання — це незнання Христа.»

У IV столітті Єронім був священником, який дивно ніколи не служив меси. Натомість він присвятив життя створенню нового перекладу Біблії. Щоб дослідити таємниці Старого Завіту, він вивчав іврит у рабинів у Святій Землі — співпраця, про яку жоден християнин не розглядав століттями. За допомогою мирянок, таких як свята Павла, які допомагали йому в роботі та фінансово підтримували, Єронім працював у печері у Вифлеємі до самої смерті. Зловіть іскру пристрасті Єроніма. Регулярно читайте Біблію.

Сьогоднішні читання: Йов 9:1-12, 14-16; Луки 9:57-62. *«Ніхто, хто кладе руку на плуг і дивиться на те, що залишилося, не годиться Царству Божому.»*

ЧЕТВЕР: МЕМОРІАЛ СВЯТОЇ ТЕРЕЗИ НЕМОВЛЯТИ ІСУСА, ДІВИ МАРІЇ, ЛІКАРЯ

1 ЖОВТНЯ ВЕРЕСНЯ 2026

Благословенні дитячі шляхи

Коли люди вступають до римо-католицьких релігійних орденів, вони іноді приймають інше або додаткове ім'я, щоб символізувати новий спосіб життя. Не відрізнялося і для французької підлітки Терези Мартін, яка, ставши кармелітською черницею у 1888 році у віці 16 років, прийняла ім'я «Тереза Дитятя Ісуса». Чому *дитина*? Тому що це виражало суть духовного шляху, який вона називала «моїм маленьким шляхом», тобто «шляхом духовного дитинства, шляхом довіри і абсолютної покорності» — не дитячості, а *дитячої подібності*. Пам'ятай про шляхи простоти і покорності Божому поклику і знаходь задоволення у дрібницях та тихій праці свого дня.

Сьогоднішні читання: Йов 19:21-27; Лука 10:1-12. *"Мир нашому дому."*

П'ЯТНИЦЯDAY: МЕМОРІАЛ СВЯТИХ АНГЕЛІВ-ОХОРОНЦІВ

2 ЖОВТНЯ 2026

Хтось, хто наглядатиме за мною

Згідно з католицькою традицією, у кожного є особистий ангел, який оберігає його тілесне та духовне благополуччя. «Поруч із кожним

віруючим», — сказав теолог і єпископ IV століття святий Василій, — «стоїть ангел як захисник і пастир, що веде [їх] до життя» — і він повинен знати, адже його називали «відкривачем небесних таємниць»! Ангели-охоронці нагадують вам, що ви завжди перебуваєте в присутності Бога і повинні діяти відповідно, а також що Бог з іншими, до яких слід відповідно ставитися.

Сьогоднішні читання: Йов 38:1, 12-21; 40:3-5; Матвія 18:1-5, 10. *«Не зневажайте одного з цих малих дітей, бо . . . їхні ангели на небі завжди дивляться на обличчя мого небесного Отця.»*

СУБОТА 26-ГО ТИЖНЯ

3 ЖОВТНЯ 2026

Радість світу

Це місяць Розарію. Якщо ви ще не є

щоденним володарем намистин (а особливо якщо так), подумайте про те, щоб щороку в жовтневу суботу розмірковувати над таємницями, які освітлює ця улюблена форма молитви. Радісні Таємниці йдуть на перше місце, привертаючи нашу увагу до Благовіщення, Відвідин, Різдва, Представлення та Знаходження Ісуса в Храмі. Коли вам було оголошено нове життя? Коли поширення добрих новин подвоїло вашу радість? Як Христос приходить у світ через вас? Як ви даруєте свої найкращі дари у служінні Богові? Як ви знову «знаходите» віру, коли вона втрачена? Моліться Радісними Таємницями, щоб вони допомогли вам відповісти на ці питання.

Сьогоднішні читання: Йов 42:1-3, 5-6, 12-17; Луки 10:17-24. *"Блаженні очі, що бачать те, що бачиш ти."*

Читання на 26-ту неділю звичайного часу

Єзекіїль 18:25-28

Чи є милосердний Бог менш справедливим, ніж сумлінно справедливий?

Псалом 25:4-5, 6-7, 8-9

Молодість сповнена помилок у судженнях. Нехай Бог пам'ятає милість, а не нашу дурість!

Филип'ян 2:1-11

Розп'яття Ісуса — це найвища несправедливість. Чи була це помилка?

Матвія 21:28-32

Грішники потрапляють до неба раніше за релігійних лідерів. Що думає Бог?

Слова на Слові

*

Поки ми живі, ми в винограднику Господньому. Він всюди.

Ми не можемо бути байдужими, коли поруч страждають діти;

ми не можемо залишатися байдужими, коли самотні матері чи одинокі батьки надто втомлені й перевантажені; ми не можемо залишатися байдужими, коли молодь втрачає віру в Бога і сенс життя, бо не знаходить ні розуміння, ні вдячності; ми не можемо залишатися байдужими до власної неввічливості та зарозумілості; ми не можемо залишатися байдужими, коли так багато літніх чи хворих людей залишаються самі. Іноді вони помирають на самоті, а їхні сусіди дізнаються про їхню смерть лише через багато днів. Цю перелік можна продовжувати.

(W. Acht, Predigtvorschlag zum Caritassonntag 2017, Гільдесгайм, вересень 2017)

* *

В англійській мові ми рідко кажемо одне одному: «Я не хочу то»; натомість використовуємо дипломатичну фразу «Я не можу». «Я не хочу» розуміється як різка відмова, яка може викликати здивування, підозру у ворожості або натякати на небажання чи недоброзичливість.

«Я не можу» означає, що у мене є певні причини. Це більш ввічлива і дипломатична форма, але не завжди щира.

У Євангелії ми читаємо про двох синів, яких їхній батько попросив працювати на винограднику. Один відповів: «Я йду», але не пішов; інший не хотів братися за цю роботу, але замислився і передумав.

Христос розповів цю притчу у храмовому дворі у Великий вівторок, перед усіма без винятку. Вона була провокаційною, бо храмові священики були серед тих, хто її почув. Ми не завжди повністю усвідомлюємо, скільки разів вже казали «так» Богові. Більш свідоме висловлювання «так» почалося на Першому Святому Причасті; тоді нас запитали, чи готові ми жити згідно з вірою. Пізніше, під час шлюбу, коли нас запитали: «Чи готові ви з любов'ю прийняти дітей від Бога і виховувати їх згідно із законом Христа і Його Церкви?» ми відповіли «так». Так само під час хрещення вашої дитини ви тричі відповіли «так»: ми віримо в Бога і бажаємо виховувати цю дитину у вірі Церкви. Кожна літургія — це таке «так», сказане Богові і Його Слову.

Молячись Отче наш чи інші молитви, ми наголошуємо: «Нехай буде воля Твоя.» Ми готові виконати Божу волю, або, у біблійній мові: «Ми готові працювати на винограднику Господньому.» Тож запитаймо: на кого з братів ми більше схожі?

Це особливий вид праці. Назвемо її першу форму співчуттям, другу — повагою до інших, третю — особливо турботою про самотніх і нужденних, а четвертою — прощенням і примиренням. Однак понад усе потрібно підтримувати надію, яка дозволяє людям жити. Ті маленькі надії, без яких іноді важко чекати завтрашнього дня, але також та фундаментальна надія на спасіння. Ці плоди також є нагородою за працю у винограднику Господньому.

Папа Франциск прекрасно кличе нас: «Тоді підійдемо вперед, щоб запропонувати кожному життя Ісуса Христа. Я повторюю тут для всієї Церкви те, що часто казав священикам і мирянам у Буенос-Айресі: я віддаю перевагу Церкві, яка побита, страждає і брудна, бо перебуває на вулицях, а не Церкві, яка нездорова через обмеження і чіпляння за власну безпеку. Я не хочу, щоб Церква переймалася тим, щоб бути в центрі, а потім опинитися в павутині нав'язливих ідей і процедур. Якщо щось має справедливо нас турбувати і турбувати совість, то це те, що так багато наших братів і сестер живуть без сили, світла і втіхи, народжених дружбою з Ісусом Христом, без спільноти віри, яка б їх підтримувала, без сенсу і мети в житті. Більше ніж страх збитися з дороги, я сподіваюся, що нас зворушить страх залишатися замкненими в структурах, які дають нам хибне відчуття безпеки, у правилах, які роблять нас суворими суддями, у звичках, що змушують почуватися в безпеці, поки біля наших дверей люди голодують» (*Evangelii gaudium*, No 49).

Грубий син пройшов процес навернення; можна сказати, це було диво перетворення. І Євангельський збирач податків, і Марія Магдалина, а також багато відомих і невідомих святих, пережили це диво навернення. Можливо, саме цей свідомо ворожий вчинок «Я не хочу», пізніше викликає роздуми і питання: «Але чому, справді, я не хочу?» Ми мріємо про ангельський світ, але хіба реальний світ не багатший, повніший? Хіба він не створює більше можливостей для доброго?

* * *

*У ніжні години серце може відвернутися
Від Ангелів-охоронців, Херувими на висоті,
Від сяючих господарів, де живуть любов і світло,
Від духів біля того шепоту з неба —
Ісусу, низькому, прив'язаному до землі і болю;
Жоден ангел не знає цвяхів, колючих корон,
Вага тіла на напрузі хреста,
Любов, що кровоточить і не віддає її.*

У любові Христові,
Отець Ентоні

Божий провідник

Відносини з ангелами: бути ближчими до наших охоронців

Розділ 11

ПРОДОВЖУЙ!

ПОСТІЙНА ПРИСУТНІСТЬ БОГА

Зараз, у цю саму мить, Бог з тобою. Він праворуч і зліва. Він іде перед тобою і йде позаду. Він під тобою як твоя основа і над тобою як твій захист. Ще більше, читаючи ці слова, Він з любов'ю присутній у самих глибинах твого єства.

Він робить усе це, ніколи не змушуючи тебе, не знищуючи твою свободу. Він чекає. Він ніжний. Він стукає, але ніколи не вибиває двері.

Нехай Він сьогодні увійде. Нехай Він формує весь цей день від початку до кінця. Дай Йому дозвіл; скажи просте, чесне «так» усьому, що Він хоче тобі дати — і тому, що Він, у Своїй мудрості, може захотіти забрати. Пам'ятайте: Бог — це Любов. Все, що Він дозволяє сьогодні, навіть мале чи приховане, спрямоване на велике благо у вашому житті.

І БУТИ КОНКРЕТНИМ

Божественна надія — це не розпливчастий оптимізм чи «Ну, все якось владнається». Це тверда довіра до конкретних Божих обіцянок, особливо тих, які Він говорить у Писанні та молитві. Він не хоче тобі холодності чи посередності. Він прагне повноти, достатку, серця, яке багато від Нього очікує.

Ти отримаєш у мірі, в яку наважишся вірити. Тож переглянь свою надію. Нехай Бог її розширить. Нехай Він навчить тебе очікувати більшого.

СТАНЬ ТІЄЮ ЛЮДИНОЮ

ТИ КОЛИСЬ БУВ

КОЛИ ТИ КОЛИСЬ ЗБИРАВ

КВІТИ

ДЛЯ ТВОЄЇ МАМИ.

ТОДІ ТИ

УВІЙДЕ ДО НЕБА.

СЬОГОДНІШНЄ ЗАВДАННЯ ДЛЯ ВАС: РОБІТЬ І ЦЕ.

У найболючіших і найнесправедливіших моментах свого життя святий Павло обрав любов замість образи. Коли ангел зняв кайдани і відкрив його камеру, Павло не втік у гніві чи радості страху свого викрадача. Натомість він утішував тюремника, прощав його від серця і завдяки цій милості став інструментом навернення чоловіка. Благодать текла не через помсту, а через прощення.

Пізніше, коли Павло стояв сам на суді — покинутий навіть тими, кому служив і допомагав — він не проклинав їхню боягузтво. Він молився натомість: «Під час мого першого захисту ніхто не став на мою сторону, але всі мене покинули. Нехай це не буде проти них!» (2 Тим 4:16)

Той самий дух наповнив святого Стефана, коли на нього сипалися камені. Він говорив правду; у відповідь отримав ненависть. Та все ж, стоячи на колінах і близький до смерті, він молився: «Господи Ісусе, прийми духа мого»... «Господи, не тримай цього гріха проти них.» (Діяння 7:59–60)

Кого вони наслідували? Нашого розп'ятого Господа: «Отче, прости їм, бо вони не знають,

що роблять.» (Лука 23:34)

Тож сьогодні давайте зробимо це особистим. Подумайте про одну людину, яка вас поранила — можливо, глибоко. У тиші свого серця моліться:

"Ісусе, будь ласка, прости, що поранив мене, хто мене образив. Будь ласка, нехай це не буде проти нього/неї. О Боже, не зараховуй цей гріх проти нього/неї, і, будь ласка, пробач, бо він/вона не знав, що робить. Амінь."

Якщо бажаєш, запечатай цей намір, молячись один Отче наш. Ось так милість Христа починає зціляти серце.

БОГ НЕ ПОТРЕБУЄ
ТИСЯЧА ЛЮДЕЙ
ЗЦІЛИТИСЯ

ПО-ПЕРШЕ;

СИНГЛ

ВІРУЮЧА

ДОСТАТНЬО ДЛЯ ЗЦІЛЕННЯ
ТИСЯЧА ЛЮДЕЙ.

Навколо світу

Іноді пропущені новини

ЗВІТ

А ЯК ЩОДО ДЕМОКРАТІЇ

Сполучені Штати зараз демонструють найпохмуріші показники демократії за півстоліття: 2025 рік став одинадцятим поспіль, коли демократичні стандарти знизилися в більшості країн, згідно з доповіддю Міжнародної організації IDEA. Майже половина з 30 індикаторів демократії для США впала до найнижчого рівня з 1975 року, коли почався збір даних. Сюди належать доступ до правосуддя, незалежність суду, економічна рівність, свобода слова та свобода преси.

З католицької моральної точки зору це має нас глибоко турбувати. Коли суди втрачають незалежність, а преса душиться, прагнення до істини і справедливості — обох основних моральних благ — підривається. Нерівність і обмежений доступ до правосуддя ображають вчення Церкви про гідність людської особистості та преференцію для бідних.

У світі найрізкіші падіння спостерігаються у незалежності судової діяльності та свободі медіа, хоча проведення виборів і базовий парламентський нагляд все ще виглядають досить стійкими. Однак самі вибори не створюють справедливого суспільства; без правди, прозорості та поваги до совісті демократія стає порожньою.

Однак достовірність звіту ставиться під сумнів через його позитивну оцінку Великої Британії, яку об'єднують із Бангладеш, Непалом, Шрі-Ланкою та Сирією, тоді як такі країни, як Росія, Грузія та Словаччина, оцінюються більш негативно — нагадування, що самі такі індекси мають

ЧИТАННЯ

Вони платять за читання

Влада Сінгапуру розпочала п'ятирічну кампанію з відновлення звички читати, пропонуючи невеликі грошові винагороди мешканцям, які реєструють свої щоденні читання на урядовому сайті. Це класичний елемент гейміфікації: читай, заробляй бали — заробляй гроші. Програма сподівається подолати притуплюючий потяг нескінченних негативних новин і поверхневого контенту в інтернеті.

На перший погляд це нешкідливо, навіть розумно. Але це порушує питання, які католики не можуть ігнорувати. Чи корисно платити людям за те, що слід любити заради самого себе, особливо за таку формуючу діяльність, як читання? Чеснота, згідно з католицьким моральним вченням, — це вільний вибір добра, а не просто погоня за стимулами.

Посадовці стверджують, що «читання довгих текстів посилює концентрацію, здатність критично мислити та уяву». Мелісса Там, голова бібліотечної ради Сінгапуру, каже, що вони хочуть «націю читачів, які цікавляться світом, рефлексивні, здатні робити обґрунтовані рішення та готові до життя в дедалі складнішій реальності». Усі ці цілі заслуговують на похвалу і дуже відповідають поваги Церкви до життя розуму.

Проте один сінгапурський долар — близько 80 центів США — за 50 днів читання (враховується лише одна сесія на день) тонко ризикує перетворити благородну звичку на транзакційну. Глибше моральне завдання залишається формуванням сердець і розумів, які шукають істину, а не просто символи.

ШІ

Вони починають виходити з-під контролю

Робота над найсучаснішими моделями штучного інтелекту слід призупинити, стверджує Financial Times. Це не єдине. Дедалі більше спостерігачів тепер попереджають, що певні системи ШІ починають виходити за межі значущого людського контролю — перспектива, яка породжує не лише технічні питання, а й серйозні етичні занепокоєння щодо людської відповідальності та святості життя.

Навіть лідери індустрії — Сем Олтман з OpenAI, Ілон Маск з xAI та Даріо Амодей з Anthropic — закликають до обережності. Коли ті, хто отримує найбільший прибуток від ШІ, ми повинні слухати. Дехто попереджає, що ШІ «може вбити нас усіх до кінця десятиліття». Чи точна ця хронологія, моральний момент очевидний: жодна технологія не може бути сліпо переслідувана, якщо вона серйозно ставить під загрозу людське життя, свободу чи гідність. Католицьке вчення давно наполягає, що наука має служити людській особистості, а не навпаки.

Корпоративна гонка прагне будувати самовдосконалювані системи — ШІ проєктує і навчає все потужніший ШІ. Амодей попереджає, що це може вивести системи за межі людського розуміння та контролю. З моральної точки зору це червона лінія: ми не можемо навмисно створювати інструменти, поведінку яких ми навіть принципово не можемо керувати. Зробити це означало б відмову від відповідальності.

Financial Times припускає, що Сполучені Штати, які досі залишаються провідною державою світу, можуть допомогти припинити роботу найсучасніших моделей. Однак Вашингтон навіть не повністю впроваджує чинні гарантії. Серед пропозицій — кримінальна відповідальність керівників, чиї системи завдають серйозної шкоди — крок, що відповідає базовому католицькому принципу, що ті, хто має владу, повинні також нести особисту відповідальність.

Дональд Трамп відкидає такі обмеження, стверджуючи, що Америка має випереджати Китай. Але суто націоналістична «гонка озброєнь ШІ» ігнорує моральну реальність, що обидві країни мають справу з технологією, яка виходить за межі кордонів. Пекін вважає ШІ життєво важливим для економічної та військової потужності. Проте китайські компанії залишаються значною мірою залежними від американських досліджень і апаратного забезпечення, що

означає, що справжнє уповільнення американських компаній неминуче уповільнить прогрес Китаю.

З католицької точки зору, ні Вашингтон, ні Пекін не можуть морально розглядати ШІ як ще одну зброю в геополітичному змаганні. Спільне благо, міжнародна солідарність і захист найуразливіших мають бути на першому місці. Якщо розвинений ШІ загрожує цим благам, то тверде, глобальне «ще ні» — це не боягузтво; це обачність — і акт справедливості щодо майбутніх поколінь.

ДИТЯЧИЙ АСТ

Прийти до тям

Європейська комісія представила так званий «Закон про дітей» — проект нормативного акту, спрямований на посилення захисту дітей в інтернеті. Згідно з пропозицією, дітям до 13 років буде повністю заборонено доступ до соціальних мереж. Дітям віком 13–14 років дозволяється лише суворо контрольовані «міні-акаунти», створені та під наглядом батьків, з обмеженими функціями та суворими обмеженнями часу. Підліткам віком 15–18 років мають бути запропоновані безпечніші, відповідні віку версії соціальних мереж.

Голова Комісії Урсула фон дер Ляєн заявила: «Ми встановлюємо свої правила, а не великі технологічні компанії.» Вона вказала на дослідження, які показують, що молодь зараз проводить від чотирьох до шести годин на день перед екранами, тоді як соціальні мережі навмисно створені для максимізації уваги та залученості — часто ціною психічного здоров'я, приватності дітей і навіть базової невинності.

З католицької моральної точки зору тут існує чітка етична напруга. Батьки є основними вихователями своїх дітей і несуть першу відповідальність за їхнє виховання та моральне виховання. Будь-яке державне регулювання має поважати цей принцип субсидіарності, підтримуючи сім'ї, а не замінюючи їх. Однак батьки часто перевантажені технологіями, спрямованими на обхід дорослого нагляду та експлуатацію вразливостей дітей. У цьому сенсі політики, які стримують впливові корпорації у маніпуляції з неповнолітніми, можна розглядати як законний захист загального блага.

Фон дер Ляєн наполягала, що ініціатива стосується не того, чи можуть діти користуватися соціальними мережами, а про те, чи і коли соціальні мережі можуть отримувати доступ до дітей. Ця зміна мови підкреслює важливий моральний момент: діти — це не товари, користувачі чи «точки даних», а люди з Богом даною гідністю, які потребують реального часу для ігор, створення дружби, зростання в чесності — і, так, щоб безпечно робити помилки, подалі від блиску алгоритму.

Ми читаємо Папу Лева

Майбутнє людства залежить від відданості кожного з нас співпрацювати з Богом і з нашими братами й сестрами у створенні більш гуманного світу.

Досконалість людської особистості та розвиток суспільства слід розглядати як тісно пов'язані: налаштування їх один проти одного або розділення призведе до спотворення обох реальностей. Історія, включно з недавньою історією, чітко підтверджує цю істину, і тому ми не можемо перестати згадувати, після Отців Другого Ватиканського собору, що «початком, предметом і метою всіх соціальних інститутів є і має бути людська особистість, особливо тому, що за своєю природою вона повністю потребує соціального життя» (*Gaudium et spes*, 25). З цієї точки зору *Gaudium et spes* стверджує, що різноманіття, яке існує серед людей і націй у світі, не слід розглядати як небезпеку чи загрозу, а як можливість для взаємного збагачення і зростання. (...) Ми повинні ставати дедалі відкритішими до логіки взаємності, поділу та турботи, так само як це відбувається між окремими членами людського тіла. (...)

Це бачення людства як «спільноти особистостей» є цінною спадщиною, залишеною нам Другим Ватиканським собором. Воно допомагає кожному з нас робити особисте і спільне розпізнання, щоб відповідально оцінювати сучасні соціальні та політичні проекти з

урахуванням критеріїв гідності людської особистості, соціальної справедливості та вільної участі у будівництві спільного блага. Адже майбутнє людства залежить від відданості кожного з нас співпрацювати з Богом і нашими братами і сестрами у будівництві більш гуманного світу.

Загальна аудиторія, 16 вересня 2026 року.

Церква існує не для себе, а для того, щоб вести кожну людину до зустрічі з Господом. Отже, недостатньо запитувати, чи певна діяльність добре організована, чи багато людей беруть у ній участь і чи вона триває багато років. Слід запитати, чи справді вона веде до Христа, чи змушує Євангеліє зустрічатися з конкретним життям людей.

Звернення до єпархіальної асамблеї Риму, 18 вересня 2026 року.

Участь у спорті вимагає серйозної відданості та зусиль, а потім — поділитися плодами своєї наполегливості через вірність, довіру, відкритість, командний дух і мужність. Ви робите все це і показуєте його красу справді дивовижним чином — як тим, хто змагається і спостерігає, так і тим, хто вас знає і зустрічає вас. (...) Наш світ дуже потребує людей, які — як і ви — нагадують усім про справжні цінності життя; чоловіків і жінок, які своїм прикладом показують, що шлях обміну і любові — це єдиний, який справді веде до щастя і миру.

Звернення до делегації Спеціальної Олімпіади (організації, що організовує Паралімпійські ігри), 19 вересня 2026 року.

У Бога є інші шляхи і нові плани також для тих, хто вважає себе першим і вважає, що лише вони заслужили себе і заслужили те, чого досягли. Однак усі ми отримуємо радість, розуміння і майбутнє, коли закон любові порушує логіку розрахунку, досвід милосердя розширює перспективу заслуг, а дар миру покладає край суперництву і наближає нас одне до одного вдячністю. (...) Там, де новизна Бога входить з силою, немає місця для ревнощів і розколів. Тож шукай Господа, поки Він дозволяє Собі знайтись; звертаймося до Нього, поки Він поруч; відмовимося від злих шляхів і несправедливих думок.

Angelus, 20 вересня 2026 року.

На мою думку

Чи був Ісус біженцем?

Часто стверджують, що «Ісус був біженцем», і що цей факт, якщо брати його окремо, змушує християн підтримувати всі форми сучасної імміграції. Багато католиків інстинктивно відчують, що справа не така проста, і що таке міркування надто спрощене або навіть оманливе. Проте не завжди легко пояснити чому.

Ця складність вказує на ширшу проблему: як застосувати принципи Писання до складних реалій сучасного світу? Легко сказати, що ми повинні жити згідно з Євангелієм; набагато важче показати, у конкретних деталях, як це насправді виглядає. Що вимагає любити ближнього в певних обставинах, особливо коли на кону державна політика та соціальний порядок?

Відповідальне застосування біблійного вчення вимагає двох видів розсудливості.

По-перше, коли ми запитуємо, що означає певний біблійний уривок, ми повинні дивитися не лише на самі слова; ми повинні враховувати й початковий контекст. Кому були адресовані ці слова? Яку ситуацію вони стосувалися? Як люди того часу їх розуміли?

Маючи ґрунтовні біблійні та історичні знання, ми зазвичай можемо визначити це з розумною ясністю, навіть якщо завжди існує ризик помилкових тлумачень. Традиція Церкви, Отці та Магістеріум є незамінними провідниками в цій справі.

По-друге, наступний крок більш нестабільний: ми повинні прагнути зрозуміти світ, у якому живемо. Тут нам потрібні знання соціальних, політичних, економічних і психологічних

реалій. Проте саме тут ми найбільш схильні до ілюзій. Чи справді ми бачиморечі такими, якими вони є, чи лише такими, якими вони нам подаються?

Сучасні сприйняття формуються ідеологією, пропагандою та особистими чи груповими інтересами. Медіанаративи, партійні порядки денні та емоційні заклики можуть спотворювати наше уявлення про реальність. Коли це трапляється, висновки, нібито засновані на християнських принципах, можуть бути досить хибними, оскільки ґрунтуються на викривленому уявленні про факти.

У цьому сенсі ми стоїмо на двох «ногах». Одна нога — вчення Писання і Церкви — спирається на відносно міцну основу. Інша — наше тлумачення сучасних подій — нестійка і часто суб'єктивна. Це не робить моральне мислення неможливим, але вимагає обережності та смиренності.

Відповідно, християни можуть, добросовісно, досягати різних розсудливих рішень щодо політичних і соціальних питань, не перестаючи залишатися вірними одному Євангелію. Проте прагнення втілити віру в життя не є обов'язковими. Євангеліє — це не збірка цікавих історій двох тисячоліть тому; це живе слово, яке має формувати особисте, соціальне і навіть політичне життя.

Святий Матвій розповідає, що, щоб уникнути вбивчих намірів царя Ірода, святий Йосип взяв Марію з Дитятком Ісусом і втік з Віфлеєму до Єгипту (див. Матвія 2:13–14, 19–23).

Від Віфлеєму до кордону римського Єгипту географічно не було величезною відстанню. Невелике клієнтське царство Ірода, засноване римлянами, не простягалось нескінченно; кордон римської провінції Єгипет можна було дістатися пішки після важкої подорожі. За цією межею влада Ірода просто не діяла.

Найімовірніше, Святе Сім'я не зупинилося на першому безпечному селі. Очевидним шляхом було б продовжити шлях добре прокладеною прибережною дорогою до самого Єгипту — заможного та густонаселеного регіону імперії. Можливо, вони навіть частково долали шлях морем, оскільки прибережне судноплавство було поширеним, відносно недорогим і швидшим, ніж повністю пішки.

В Єгипті вони, ймовірно, вже мали значну єврейську присутність. Історичні джерела свідчать, що близько мільйона євреїв у різний час жило там: одні оселилися поколіннями, інші — більш недавні. Хоча іноді вони зазнавали переслідувань, загалом жили працюючі і у відносному спокої. Для такого здібного майстра, як Йосип, знайти роботу і злитися з цією спільнотою не було б надто складно. Ми знаємо мало історичних подробиць, хоча коптське християнство пізніше сплело багато побожних легенд про їхнє перебування.

З точки зору римського світу, втеча до Єгипту була внутрішнім рухом у межах однієї імперії: переселенням з одного регіону римського правління в інший. Це було:

- не вторгнення в чужу цивілізацію, а рух у спільній імперській системі;
- індивідуальний втеча сім'ї, а не масова міграція;
- мотивовані безпосередньою небезпекою для життя;
- здійснювалися без очікування державних пільг;
- ймовірно, спочатку підтримувалися співвітчизниками, а не державною системою соціального забезпечення.

Схожості та відмінності з сучасними «біженцями»

Звісно, існує чіткий контакт із сучасними ситуаціями біженців: мотив. Святе Сім'я втекла, бо життя Дитини було під загрозою. Справжні біженці сьогодні — це справді ті, чиє життя і

безпека перебувають у реальній небезпеці: війна, переслідування та жорстоке гноблення. У цьому розділі ми, безумовно, можемо говорити про справжніх біженців у наш час: наприклад, переслідуваних християн із Сирії чи північної Нігерії, або багатьох українців, які тікають від кривавого конфлікту. У таких випадках Церква заохочує щедрю допомогу в межах розсудливості та загального блага приймаючих країн.

Однак, якщо подивитися на загальну кількість учасників глобальної міграції, ті, хто відповідає цьому суворому визначенню, є лише меншістю. Великі групи приходять переважно в пошуках кращих економічних перспектив або більш щедрого соціального забезпечення. Багато мігрантів з ісламських країн, наприклад, шукають більш комфортне життя в Європі, часто підтримуваного соціальною допомогою; деякі навіть мають явну або неявну мрію про культурне чи релігійне домінування, а не про інтеграцію.

Називати всіх таких людей «біженцями» — це, у кращому разі, неточність, а в гіршому — навмисне зловживання мовою. Ще більш несправедливо, коли цю неточність використовують як моральний тиск: критиків неконтрольованої імміграції засуджують як нехристиянських, а Ісуса називають прототипом сучасного мігранта, який залежить від соціальної допомоги. Це серйозна маніпуляція Євангелієм і форма морального шантажу. Ще одна часто забута риса справжніх біженців — їхня базова орієнтація: вони бажають повернутися додому, коли небезпека мине. Свята родина зробила саме це. Як тільки Ірод помер — ймовірно, це було лише через кілька років після їхньої втечі — вони повернулися до землі Ізраїлю і оселилися в Назареті в Галилеї, рідному регіоні Марії. Юдея під керівництвом сина Ірода вважалася надто ризикованою, але метою залишалася їхня власна земля.

І тут ми бачимо суттєву рису справжнього біженця: вигнання — це болісна необхідність, а не бажаний постійний стан. Найглибше прагнення вигнанця — повернутися додому в безпеці.

Якщо ж наполегливо називати Ісуса «біженцем», чесність вимагає визнати, що Його становище мало спільного з більшістю тих, хто тепер має вільний титул. Більшість сучасних мігрантів до Європи не відповідають специфічним рисам досвіду Святої Родини.

Однак Святе Письмо надає нам додаткові приклади біженців, вигнанців і іммігрантів, які пропонують більш збалансовану основу для католицького осмислення.

Коли вавилоняни вторглися до Юдеї у VI столітті до н.е., деякі юдеї втекли до Єгипту, де оселилися в малонаселених регіонах; багато хто служив у арміях фараона. Інші приєдналися до них з часом. Тут ми бачимо модель, у якій біженці, зберігаючи свою ідентичність, вступають у життя країни-господаря і роблять внесок у неї.

У Старому Завіті також часто згадуються «чужинці» або «мандрівники» в Ізраїлі.

Переклади використовують різні терміни — чужинці, чужинці, чужинці — що відображають кілька єврейських слів. Ці люди, які проживають, але не є корінними, мали отримувати юридичний захист: «Матимете те саме правило для чужинця і для місцевого» (Левит 24:22).

Від них очікували поваги до закону землі і, як правило, їм не надавали власну частку сільськогосподарської землі. Проте гостинність до них наполегливо заохочувалася (див. Євреїв 13:1–2). Їх слід було вважати сусідами (пор. Левит 19:33–34), бо Сам Бог їх любить (пор. Второзаконня 10:18–19). Разом із вдовами, сирітами та бідними вони перебували під Його особливим захистом (пор. Малахія 3:5).

Ці заповіді ґрунтуються на припущенні, що такі чужинці потребують допомоги, але не ворожі. Відкритість особливо закликається до тих, хто шукає істинного Бога (пор. 1 Царів 8:41–43). Проте Писання не є наївним. Ті самі єврейські терміни (**nokri, zar, ger**) також можуть позначати небезпечних чужинців. Література мудрості попереджає: «Не давайте безбожному, бо він відплатить зло вдвічі за добро» (Сірах 12:5).

Ми також знаходимо паралель у досвіді депортації та вигнання. Ассирійська та вавилонська імперії силоміць переселили ізраїльтян у Месопотамії, призначаючи їм місця далеко від дому. Незважаючи на те, що їх викорілювали і правила чужі сили, вони намагалися жити звичайним життям. Через Єремію і Варуха Бог наказав їм шукати блага в містах, де вони мешкали, і молитися за своїх правителів (пор. Єремія 29:4–7). Однак духовне серце Ізраїлю залишалося зосереджене на одній надії: поверненні до обітованої землі, до Єрусалима. Це повернення було не просто перевагою; воно сприймалося як фундаментальне право.

Біблійний запис, читаний у традиції Церкви, закликає нас до збалансованого і справедливого підходу. З одного боку, християнин не повинен загартувати своє серце перед справжніми біженцями та чесними іммігрантами, які потребують допомоги, особливо тих, хто поділяє нашу віру або щиро поважає нашу культуру та закони. З іншого боку, милосердя не вимагає сліпоти. Євангеліє не наказує народам руйнувати власне спільне благо, а також не освячує маніпуляції, ідеологічне зловживання Писанням чи неконтрольовані демографічні потрясі.

Читати історію втечі до Єгипту як загальне схвалення всіх сучасних міграційних політик — це насильство як щодо самого тексту, так і до розуму. Євангеліє закликає нас до милосердя і справедливості; воно не звільняє нас від обов'язку здійснювати розсудливий розсуд у складних питаннях суспільного життя.

Молитва

Будь ласка, не забувайте молитися за тих, хто хворий, потребує допомоги або просив наші молитви: Джим Ірвайн, Енн Сміт, Річард Фокс, Сесіл Фінн, Ендрю Маклафлін, Клер Віггінс, Рассел Керролл, Люсі Каннінгем, Ліліан Кокс, Сара Кармайл і Долін Дернін.

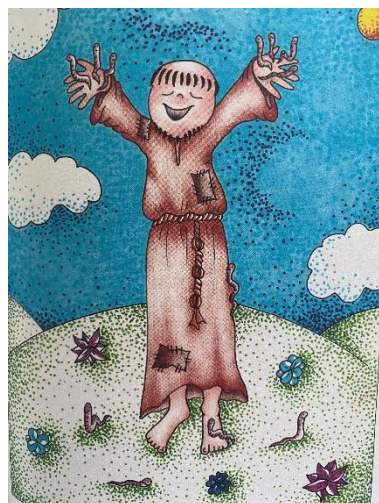
Будь ласка, моліться у своїх молитвах Джеймса Керролла (Джиммі) (1965) та всіх, чиї річниці припадають приблизно на цей час.

Новини та події

Приєднуйтесь до нас на чай і каву в залі після недільної меси. Ми щиро вітаємо гостей і будемо раді поділитися з вами нашою гостинністю. Сподіваємося побачити вас там!

Неділя, 11 жовтня, о 18:00 ми святкуємо 800-річчя народження святого Франциска Ассізького на небеса словами та піснями.

Читачі для текстів і співу, якщо захочуть, будуть дуже вдячні, щоб зробити це гідним святкуванням дару святого Франциска нам. Зв'язатися з Леслі: lyoneda13@gmail.com

campbeltown@rcdai.org.uk

www.stkieranscampbeltown.org

<https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/>

парафія Королівської дієцезії Аргайла та островів; Благодійний траст, зареєстрована шотландська благодійна організація, SC002876

Парафіяльний настоятель: отець А. Вуд, церква Святого Кірана, Кемпбелтаун; Тел. 01586 552160